



گلچهره در میان فیلم‌های اکران حال حاضر سینمای ایران بی‌تردید یکی از بهترین‌هاست، اگر بهترین نباشد، یک فیلم نجیب و معصومانه با قصه‌ای درست و ...

انشرف خان دارای سینمایی در کابل است که پس از سقوط دولت کمونیستی نجیب‌الله و تسلط مجاهدین بر کابل می‌خواهد سینمایش را بازسازی کند. اما یکپارچگی دولت دیری نمی‌پاید و جنگ‌های داخلی بار دیگر از خرابه‌های کابل سر برمی‌آورد و این جنگ به فیلم خانه ملی افغانستان نیز راه می‌یابد؛ جایی که تاریخ تصویری یک ملت در آن نهفته است...

گلچهره در میان فیلم‌های اکران حال حاضر سینمای ایران بی‌تردید یکی از بهترین‌هاست، اگر بهترین نباشد. یک فیلم نجیب و معصومانه با قصه‌ای درست و اصولی استوار دارد در افقی فراتر از سینمای امروز ایران.

گلچهره اصل و بنایش را بر تعریف کردن درست و اصولی داستان‌ش قرار می‌دهد و خدا را شکر در این زمینه از سیئه سنت شده ادا و اطوارهای شبه روشنفکری که مال آدم‌هایی است که می‌خواهند برای جشنواره‌های آن طرف آبی خویش رقصی کنند، پلک و میراست.

فیلم ادای دینی است به سینما و عشق. و در این بستر روایی، فضایی فراهم می‌آورد برای به تصویر کشیدن تاریخ پر رنج یک ملت مسلمان به استضعاف کشیده شده.

میزانسن فیلم با تلاش و دغدغه، به درستی تدارک دیده شده، پی‌ریزی گردیده و در ادامه به خوبی و دقت و سینماورزی، به پیش می‌رود و فیلم را به سرانجام می‌رساند.

تلفیق موضوع سینما و عشق و رنج و آوارگی و مصائبی که ملت مسلمان افغانستان را طی این سال‌ها درگیر خود کرده، مجموعاً توانسته مترپال بالما و پتانسیل قابل توجهی را برای نرم افزار فیلمنامه‌ای و مضامین مورد نیاز درام اثر، فراهم آورد.

و کارگردان هم تا آنجا که توانسته، تلاش کرده از این مترپال و پتانسیل بالما و سرشار، برای درام و روایت فیلمش بهره‌کافی و وافی ببرد.

در فیلم گلچهره علاوه بر اینکه با یک قصه، به معنای درست و اصیل و بی‌پیرایه و فطری‌اش روبرویم - چیزی که در سینمای امروز ایران نایاب است - با بازی‌ها و اساساً میزانسن درستی هم مواجهیم و این نشان از دقت و تلاش و سینماورزی مبتنی بر شناخت و دانش بصری کارگردان و سایر عوامل فیلم دارد.

ای کاش این حجم از دقت و زیبایی و سینماورزی، در بستر و گستره‌ای حقیقی‌تر و قابل توجه‌تری از واقعیت زندگی مردم آن سامان، شکل می‌گرفت و گلچهره، به واقعیت عینی مردم آن سرزمین و رنج‌ها و مصائبشان بیشتر توجه می‌کرد.

گرچه لازم به یادآوری دوباره است که فیلم گلچهره در این حوزه، توجه خوبی از خود نشان داده اما صرفاً در بستر روایی و درام و مضمون اصلی‌اش یعنی سینما و عشق و نه بیشتر از آن. و نه در برخورد و مواجهه مستقیم با مردم به معنای اتم و کامل و عینی و واقعی کلمه.

با این حال با فیلم خوب و سرشار و پر زحمتی روبرویم که برای شهود و شعور و وقت و فکر مخاطبش ارزش قائل است و این قابل تقدیر و ستایش می‌باشد.